

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 23. november 2011
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Mette Kjølby Miller-
Harris
Sagsnr.: 2011-731-0004
Dok.: 273901

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union (Gennemførelse af rammeafgørelsen om gensidig anerkendelse af afgørelser om foranstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling) (L 5), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 9. november 2011. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pia Adelsteen (DF).

Morten Bødskov

/

Carsten Kristian Vollmer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union (Gennemførelse af rammeafgørelsen om gensidig anerkendelse af afgørelser om foranstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling) (L 5) fra Folketingets Retsudvalg:

”Mener ministeren, at det er rimeligt, at Danmark skal fuldbyrde en anden medlemsstats anmodning om tilsynsforanstaltninger, som alternativ til varetægtsfængsling, i forhold til en person, der opholder sig ulovligt i Danmark? Burde denne fuldbyrdelse ikke ske i en stat, hvor vedkommende har lovligt ophold? Kan ministeren oplyse, hvor mange sager om fuldbyrdelse af tilsynsforanstaltninger som lovforslaget skønnes årligt at ville medføre i Danmark (uanset om tilsynsforanstaltningerne angår personer med lovligt eller ulovligt ophold)?”

Svar:

1. Med Rådets rammeafgørelse 2009/829/RIA indføres en ordning i EU, hvorefter medlemsstaterne gensidigt anerkender og fuldbyrder hinandens afgørelser om tilsynsforanstaltninger, der udgør alternativer til varetægtsfængsling (varetægtssurrogater).

Det bemærkes i den forbindelse, at varetægtssurrogater normalt vil blive fuldbyrdet i den medlemsstat, hvor afgørelsen om foranstaltningerne er truffet. Rammeafgørelsen ændrer ikke herpå.

2. Finder en anden medlemsstat imidlertid i et konkret tilfælde grundlag for at anmode Danmark om at fuldbyrde en afgørelse om varetægtssurrogat, er Danmark efter rammeafgørelsen som udgangspunkt forpligtet til at imødekomme en sådan anmodning, hvis afgørelsen vedrører en person med lovligt og sædvanligt ophold her i landet.

Rammeafgørelsen giver samtidig mulighed for, at Danmark i visse tilfælde kan imødekomme en anmodning om at fuldbyrde en afgørelse om varetægtssurrogat, selv om den berørte person på tidspunktet for anmodningen ikke har lovligt og sædvanligt ophold her i landet.

Der sondres således i rammeafgørelsen mellem på den ene side personer, der har lovligt og sædvanligt ophold her i landet, og på den anden side personer, der ikke har lovligt og sædvanligt ophold her i landet.

Denne sondring afspejles i de foreslåede bestemmelser § 29 v, stk. 1 og 2, i lovforslaget.

Det følger således af § 29 v, *stk. 1*, at en afgørelse om foranstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling, der er truffet i en anden medlemsstat, anerkendes og fuldbyrdes her i landet på anmodning fra udstedelsesstaten, hvis den person, som afgørelsen vedrører, har lovligt og sædvanligt ophold her i landet, og personen efter at være blevet underrettet om foranstaltningerne har indvilliget i at vende tilbage hertil.

Den foreslåede § 29 v, *stk. 2*, fastlægger de nærmere betingelser for, i hvilke tilfælde en afgørelse om foranstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling kan anerkendes og fuldbyrdes her i landet, selv om den pågældende person ikke har lovligt og sædvanligt ophold her i landet. Ifølge bestemmelsen kræves det, at anmodningen om anerkendelse sker efter personens ønske, og det skønnes formålstjenligt at anerkende afgørelsen under hensyn til den pågældendes mulighed for at opretholde en normal tilværelse.

3. Betingelsen om lovligt og sædvanligt ophold er ikke nærmere defineret i rammeafgørelsen, men må antages at omfatte personer, der enten er statsborgere i Danmark eller i øvrigt har lovligt opholdsgrundlag i Danmark, og som samtidig har fast bopæl her i landet.

En dansk statsborger, der hidtil har boet i udlandet, vil således opfylde betingelsen om dansk statsborgerskab, men ikke betingelsen om samtidig at have fast bopæl i Danmark. Den pågældende danske statsborger kan således ikke siges *både* at have lovligt *og* sædvanligt ophold i Danmark i lovforslagets (og rammeafgørelsens) betydning. Dette gælder, selv om den pågældende danske statsborger lovligt vil kunne flytte hjem til Danmark.

Som et eksempel på betydningen af betingelsen om ”lovligt og sædvanligt ophold” kan nævnes det tilfælde, at de spanske myndigheder i forbindelse med en straffesag træffer afgørelse om varetægtssurrogat i forhold til en dansk statsborger, som i en årrække har boet fast i Spanien. Vedkommende har i dette tilfælde ikke fast bopæl i Danmark, hvorfor afgørelsen om varetægtssurrogat ikke vil kunne fuldbyrdes her i landet efter den foreslåede den foreslåede § 29 v, *stk. 1*.

Ønsker den pågældende imidlertid at underkaste sig foranstaltningerne her i landet, eksempelvis i tilknytning til at vedkommende ønsker at flytte hjem til Danmark, vil den spanske afgørelse om varetægtssurrogat kunne gennemføres her i landet, hvis det skønnes formålstjenligt under hensyn til den pågældendes mulighed for at opretholde en normal tilværelse, jf. den foreslåede § 29 v, *stk. 2* (forudsat de øvrige betingelser herfor er opfyldt).

Som et andet eksempel kan nævnes, at den foreslåede § 29 v, stk. 2, tilsvarende giver mulighed for at fuldbyrde en afgørelse om varetægtssurrogat truffet af de tyske myndigheder vedrørende en tysk statsborger, der hidtil har boet i Tyskland, men som af familie-, arbejds- eller studiemæssige årsager ønsker at flytte (lovlige) til Danmark.

Om baggrunden for den foreslåede bestemmelse i § 29 v, stk. 2, henvises til pkt. 4.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

3. Når det gælder det forventede antal sager omfattet af den foreslåede ordning, kan der henvises til pkt. 5 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Som det fremgår heraf, er det Justitsministeriets vurdering, at lovforslaget alene ventes at få betydning for ganske få sager årligt. I den forbindelse bemærkes, at der med ordningen også gives mulighed for, at afgørelser om varetægtssurrogater truffet her i landet fuldbyrdes i en anden EU-medlemsstat.